

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Porezi". Rad ima 14 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

S a d r ž a j

1. Uvod	2
2. Pojam poreza	2
3. Karakteristike poreza	3
4. Poreska terminologija	4
4.1 Poreski obveznik	4
4.2 Predmet oporezivanja	5
4.4 Poreska stopa	7
4.5 Poreske olakšice	9
5. Tipovi poreza	10
6. Poreski principi (načela)	11
6.1 Smitovi poreski principi	11
6.2 Wagnerovi poreski principi	12
7. Zaključak	13
Literatura	14

1. Uvod

2. Pojam poreza

Porezima i drugim javnim prihodima država obezbeđuje sredstva za finansiranje javnih potreba. Udeo javnih prihoda u društvenom proizvodu se u ekonomski najrazvijenijim zemljama sveta kreće između 1/3 i 1/2.

Porez predstavlja instrument javnih prihoda kojim država, uključujući i niže oblike političko-teritorijalne organizovanosti, od subjekata pod njenom poreskom vlašću prinudno uzima novčana sredstva, bez neposredne protivusluge, u svrhu pokrivanja svojih finansijskih potreba i postizanja drugih, prvenstveno ekonomskih i socijalnih ciljeva .

3. Karakteristike poreza

1) Derivativnost poreza.

Porezi su instrument preraspodele (kroz mehanizam sekundarne raspodele odnosno preraspodele društvenog proizvoda) dohotka, odnosno imovine. Tim instrumentom država od fizičkih i pravnih lica, nad kojima ima suverenitet, oduzima bilo deo novostvorene vrednosti u godini u kojoj se obavlja oporezivanje, bilo deo akumulisane novostvorene vrednosti iz prethodnih godina (imovina) i tako prikupljena sredstva koristi za finansiranje javnih rashoda. Poreski prihodi su, dakle, derivativni (izvedeni) prihodi države i nisu rezultat njene ekonomske aktivnosti.

2) Prisilnost poreza.

Budući da se porezima umanjuje raspoloživi dohodak, odnosno imovina fizičkih i pravnih lica, prirodno je da ta lica, u načelu, neće rado prihvatiti obavezu plaćanja poreza. Plaćanje poreza je za poreske obveznike žrtva koju su dužni da podnesu. Iako se u demokratskim društvima vodi računa o tome da namene radi kojih se uvode porezi (i drugi javni fiskalni prihodi), kao i samo uvođenje poreza imaju legitimitet (izglasavanje odgovarajućeg zakona u parlamentu ili pak izjašnjavanje na referendumu), to nikako ne znači da svaki građanin podržava uvođenje određenog poreza niti rashode koji se njime finansiraju. Otuda naplata poreza u svim savremenim državama počiva na prinudi (prisili). Ako se u redovnom postupku ne podmiri poreska obaveza, primenjuje se prinudna naplata koju država ostvaruje primenom svog aparata sile. Elementa prinude nema prilikom uvođenja, već samo prilikom naplate poreza. U nedemokratskim društvima, međutim, elementa prinude ima i u fazi uvođenja, a ne samo u fazi naplate poreza.

3) Porezima se finansiraju javni rashodi.

Jedna od ključnih karakteristika poreza jeste da se prikupljaju u "opštem interesu". Prikupljenim sredstvima se obezbeđuje finansiranje javnih rashoda, odnosno obezbeđuje se potrošnja koja je drugačija nego što bi bila da je izostala javna intervencija. Da nisu bili podvrgnuti oporezivanju, privreda i stanovništvo bi koristili raspoloživi dohodak za određene namene i u određenim proporcijama saglasno svojim prioritetima i odlukama. Oporezivanjem je izvršena realokacija ekonomskih resursa i obezbeđeno finansiranje javnih rashoda koji su u konkretnoj državi uslovljeni političkim, kulturnim, istorijskim i mnogim drugim o

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com